

ŠIPKY - TREFIT SE PŘÍMO DO PUPKU (OKA)

PŘEDSTAVUJÍ SE:
KELLÁČI

RUDNÍK - TEREZÍN

Rok založení: Od ledna 2008 a postupně vznikal tým ze zapálených lidí bez předchozích zkušeností. Jedinou výjimkou byl Miloš Hylmar, ostřílený šipkař. Zbytek stavěl na nadšení a chuti něco dokázat. Díky patří samozřejmě Alence a Slávkovi Hůlkovým (majitelé hostince) za všestrannou podporu.

Soupiska: David Pokorný (kapitán), Jiří Rodr, Ladislav Mladonický, Lukáš Nedvídek, Miloš Hylmar, Hana Pokorná, David Pokorný ml., Roman Tichý
Soutěž: V sezóně 2010/11 2. liga Trutnovska. Aktuálně i konečné třetí místo v tomto ročníku.

Hrací místnost: Hospoda u Kellerů

Největší úspěch: Postupně budujeme kompaktní a zkušený tým. K tomu slovo kapitána – nikdy nedopustím, aby pro lepší výsledek či postup u nás hostovali cizí hráči. V dnešní době je to zcela normální, ale já osobně to beru jako podlomení herního ducha Kelláčů.

Největší zklamání: Dovolujeme si uvést, že pravý význam slova zklamání jsme zatím nepoznali.

Největší překvapení: Co herní sezóna, to postup do vyšší soutěže.

Největší soupeř: Nebojíme se nikoho. Náš tým si během tří ročníků vybudoval velmi dobré jméno i respekt a stal se uznávaným protivníkem.

Největší sen: Je to samozřejmě další postup do vyšších soutěží, ale v našem případě bych pojem sen nahradil blízkou budoucností.

Nejbližší plány: Odpověď už vyše.

„Před zápasem si musím dát dvě, tři piva. Tím se zklidním a soustředím. Pak už jenom s pitím opatrně. Šipky jsou sice považovány za hospodský sport, ale nejde přece běžet současně dva závody...“ (jeden z aktérů následujícího povídání).

Je to v nás od nepaměti. Hravost, soutěživost až boj. V dávné minulosti převážně duel muže proti muži, emancipace neexistovala. Bylo vždy jen otázku času, kdy zbraň původně určená k lovu, byla obrácena ostrím k nepříteli. Pro kus masa, pro ženskou, pro jeskyni, oheň, území a neví, co ještě. Dobré bylo popadnout nějakou věc, která byla nejbližší po ruce. Kámen, klacek, lépe ostrý kámen, ostrý klacek.

Proto takový oštěp má možná milion let. A když náš předek pračlověk s tlupou udolal mamuta či medvěda, všichni se nacpali a pak si možná

zpočátku v dobrém rozmaru zaházeli tím z m i ñ o v a - ným oštěpem do terče. Stromy se jako cíl přímo nabízejí a nějaký suk mohl být středem. Po dlouhá staletí se bojové (i sportovní) prostředky postupně výrazně zmenšovaly, ale ta soutěživost až boj zůstávaly. Tak nějak si vysvětlují hru, která dlouho hledala jasná pravidla, ale nikdy ne název. Jmenuje se jednoduše ŠIPKY (Darts, Parthian, Pilum). Hráli je totiž Asyřané, Římané a hlavně Angličané. Místo na historickém slunci si brání dokonce také Američané, i když si nakonec udělali jenom svoje pravidla.

Terčů na šipky je celá řada typů, hlavní dělení je na elektronické (v soutěžích nejpoužívanější) a ostatní. Terč musí viset na stěně ve svislé poloze. Jeho střed je ve výšce 173 cm (původně průměr-

ná výška postavy muže!), startovní čára pak ve vzdálenosti 237 cm.

V jednom kole se hází minimálně tři šipky. Neúspěšný hod se neopakuje.

Všichni hráči přijdou postupně na řadu. Pořadí stanoví tzv. rozstřel, každý hází jednou šipkou. Kdo je nejbližší středovému kruhu začíná atd.

Terč má standardní rozdělení do dvaceti segmentů (polí), dále je vybaven jedním vnitřním středovým kruhem. Při zásahu do jednoduchého pole je počet získaných bodů shodný s „nastřeleným“ číslem. Při zásahu do double, resp. trojitého kruhu se započítává dvojnásobek či trojnásobek čísla. Zásah do středového kruhu dává 25 bodů a do vnitřního (pupku, oko – viz titulek) celých 50 bodů.

Variant her je nepočítaně, podobně tak není stanoven počet hráčů – od dvou do ... V celém světě patří k nejnámějším a nejoblíbenějším Hra 01, proto se tímto systémem hrají ligové a mistrovské zápasy i turnaje. Všichni hráči začínají se stejným počtem bodů a usilují o to dobyt co nejrychleji nulu (přesně).

Moderní šipky vznikly jako hospodská zábava. Tahle pravda ale nijak neovlivňuje nekonečnou debatu, zda se jedná o sport či ne (na začátku dvacátého století se konal v Anglii dokonce soud, jestli jsou šipky umění nebo náhoda – a vyhrálo umění). A co šachy, dáma, poker, kulečník, pétanque? Šipkaře to nechává v klidu. Dají si nalít a jdou na to.

Václav Chadraba

Z HISTORIE
ŠIPEK...

První zmínka o pojmu Darts (šipky) je z Oxfordského slovníku z roku 1314. O sto let později se prý angličtí lučištníci před svým vítězstvím nad Francouzi v bitvě u Azincourt (sever Francie, u Arrasu) bavili v předvečer střetu nějakou formou šipek. Hráli i jejich vojevůdce a panovník Jindřich V.

To takový Jindřich VIII. byl jiný fluta. Když dostal od manželky Anny Boleynové darem snad vůbec první sadu šipek v historii (1532), kazetu pěkně sebral a odcestoval na zámek Hampton Court u Londýna, kde šipkami bavil své milenky!

Pokud jde o historii terče, tak je vzpomínám jistý tesař Gamlin ze severoanglického města Bury, který vymyslel systém číslování, ale svůj vynález pro množství jiné práce a předčasnou smrt nestál patentovat. Po letech přišel odborný časopis Dart World (Svět šipek) s výzvou vymyslet něco ještě lepšího. Adeptů bylo mnoho, úspěch žádný. Návrhy nepřekonal Gamlinův model. Ten byl v sedmdesátých letech minulého století konečně uznán jako oficiální norma.

Šipky mají dvě bezkonkurenční přednosti – jde nejspíše o nejlevnější sportovní disciplínu a navíc není vůbec omezena věkem. Potvrzují to také pečlivě vedené zápisy v knize rekordů. (Šipky nemají jedinou vrcholovou organizaci a tak se výsledky mohou někdy lišit, vycházíme z Guinnessu). Nejmladšímu mistru světa Klaasenu (NL) bylo v den finále 21 let a 90 dní (2006). Nejstarším vítězem je Brit Adams, kterému bylo v roce triumfu 2007 jedenapadesát let. Dámskému žebříčku věvodí v našem století dlouhé roky neporažená Trina Gulliverová (samozřejmě Anglie).

Šipkařský tým Kelláčů Rudník - Terezín